

СТАНЬ ОКРИЛЕНИМ – ЗДОБУДЕШ ВОЛЮ!

ПТАХА

МОЛОДІЖНИЙ ЖУРНАЛ

№ **1-2** (23)

КУЛЬТУРА
ПО-ВАЛЕНТИНІВСЬКИ

10-11 СТ.

ТАК ГАРТУЄТЬСЯ
СТАЙЛ

12-13 СТ.

ПРОЕКТ
«КВАРТИРНИК»
ВІД КВАРТИРА FM
// «МІСЦЕ
ДЛЯ КРОКУ ВПЕРЕД»

14-15 СТ.

ФОБІОФОБІЯ,
АБО БУВАЄ Й ГІРШЕ

18 СТ.

«КАРДИНАЛЬНА
ЗМІНА»

20-22 СТ.

«С.К.А.Й»: МИ ХОЧЕМО,
ЩОБ НАША МУЗИКА
НАДИХАЛА

4-6 СТ.

Слово редактора

Одноденна казка

Коли за вікном холодно, коли мороз проникає, здається, навіть під шкіру, хочеться гарячого чаю і душевного тепла, а про День Валентина сказано стільки, що застібаю цю тему на блискавку, саме у цю мить, може, і варто читати або й придумувати казки...

Сьогодні зима у мене така: за вікном – 20, а я – по інший бік вікна. Нехай уже буде вечір, добре? Я й досі вірю у янголів – тому один із них співає за шибкою і бренькає на найближчих зорях. Про що співає – придумай сам чи сама, так буде краще. А я тим часом беру з полиці «Снігову королеву» – ця книжка у мене надзвичайна – з розкішними малюнками, дивишся – задивляєшся, читаєш – зачитуєшся. Тепер переносимось у казках це ж простіше простого. А куди? – у сон. Там та ж казка, тільки, може, трохи навпаки. Бо кожній Герді насправду дуже хочеться бути теж врятованою.

Тепер повертаємось – до вечора і книжки. Раптом хтось постукає у двері, і моя кімната наповниться, як рукавичка, друзями, не зайчиками і вовчиками, хоча...

Ми сядемо колом, питимемо чай і мовчатимемо (бо зі справжніми друзями завжди є – позичу в когось цитату – «про що помовчати»), може, для того, щоб краще зрозуміти один одного, а може, щоб почути, як за вікном співає янгол.

Оля Песняк

«II Зимова Студреспубліка» у Карпатах! 3 ст.

«С.К.А.Й»: Ми хочемо, щоб наша музика надихала 4-6 ст.

Музичні новини 7 ст.

Біологічний вид. Роман Жіночий 8-9 ст.

Культура по-валентинівськи 10-11 ст.

Так гартується стайл 12-13 ст.

Проект «квартирник» від Квартира FM // «Місце для кроку вперед» 14-15 ст.

Фоторепортаж 16-17 ст.

Фобіофобія, або буває й гірше 18 ст.

Музичні новини 19 ст.

«Кардинальна Зміна» 20-22 ст.

Потрібен Інтернет? – обирай «Uainet»! 23 ст.

Йй потрібне зелене світло семафора, а дорогу вона знаходить сама... 24-25 ст.

Віршина 26 ст.

Кіно в останньому ряду 28-29 ст.

Новинки музики, кіно 30-31 ст.

Музичні новини 32 ст.

ПТАХА

швидкість вночі x2
www.uainet.net

Найдешевші безлімітні тарифи **тел. 7-34-36**
м. Ковель, вул. Косачів, 8 (II поверх)

радіо
пошта
поповнення через термінал
мережеві ігри

Світ послуг інтернет

2Мб/сек.
за 110 грн.

антивірус
технічна підтримка
файлообмінник
відеонагляд

Перепідключення від інших операторів БЕЗКОШТОВНЕ

«II ЗИМОВА СТУДРЕСПУБЛІКА» У КАРПАТАХ!

*Літо – для активних і амбітних!
Зима – для найкращих і розумних!*

Оголошується конкурс на участь у проекті «II Зимово Студреспубліка», тема якої: **«Оптимальна для українця модель соціальної взаємодії (громадські структури та політичні партії нового типу)»**. Гра пройде 23-28 лютого 2010 року.

Цільова аудиторія: учасники Студреспубліки будь-яких років, активні люди, депутати різних рівнів, бізнесмени, викладачі вишів, громадські діячі, молодь, студентство.

Програма проекту передбачає проведення оргдіяльності гри протягом 5 повних діб за участю близько 100 осіб у Карпатах.

Мета програми: віднайти, сконструювати адекватну українську модель соціальної організації в нинішніх умовах медіа-маніпуляцій, низького рівня взаємної довіри, відповідальності, меркантилізації громадських ініціатив та цивілізаційної кризи. Така модель має бути ефективною, тобто досягнути результату і відображати українську сутність, бути органічною.

Особливості: у процесі гри буде застосований ряд методів та інструментів, які дадуть змогу глибоко зануритися у проблематику та знайти відповіді на найскладніші питання. Планується досягнення ефекту «повного занурення», що передбачає участь в абсолютно всіх заходах, а також заборону вживання алкоголю. При порушенні цієї вимоги організатори залишають за собою право на виселення порушника без повернення організаційного внеску.

Учасники відбираються серед представників цільової аудиторії шляхом конкурсного відбору на основі заповненої ними анкети-заявки. Конкурс триває до 8 лютого 2010 року. До 13 лютого буде оголошено результати.

Кожен бажаючий матиме можливість за власний кошт залишитися та відпочити на території комплексу (є гори зі снігом, підйомники, прокат лиж, сауна, бар). Про це додатково та заздалегідь (до 15 лютого) треба повідомити організаторів.

Партнери: Міністерство освіти і науки України, громадські організації та фонди.

Про «I Зимову Студреспубліку»:

<http://www.studrespublika.com/vmgo/zymova.php>

Умови участі та деталі конкурсу:

http://studrespublika.com/foto/news/II_ZISR_Konkurs.doc

Анкета учасника:

http://studrespublika.com/foto/news/Aplikaciyna_forma_ZuSR.doc

У БУМІ ЛУЦЬК ПРЕДСТАВЛЯТИМЕ КОМАНДА НА ЧОЛІ З САШКОМ ПОЛОЖИНСЬКИМ

БУМ («Битва Українських Міст») – під такою назвою стартує новий всеукраїнський проект на каналі «Інтер». У ньому 26 обласних центрів України змагатимуться в Аргентині за звання Кращого міста.

На учасників проекту чекають важкі екстремальні випробування, долаючи які, вони доведуть свою любов до рідного міста і переконуватимуть, що саме воно гідне бути найкращим.

Кожне місто представляє команда з п'ятьох учасників: двоє чоловіків, дві жінки та капітан команди – відома людина, уродженець міста.

Луцьк представлятимуть: 25-річна Ольга Черевко – діловод за професією; 26-річний Антон Скорняков – екскурсійний гід по Туреччині, за сумісництвом інженер; 21-річний Олександр Сосовський – студент Київського міжнародного університету; 18-річна Ольга Шандрик, у графі «професія» якої зазначено: «вокал, режиса естради». Капітаном луцької команди обрано Сашку Положинського – лідера гурту «Тартак», співака і шоумена, уродженця Луцька.

«С.К.А.Й.»:

Ми хочемо, щоб наша музика надихала

ІНТЕРВ'Ю

Цей гурт варто почути наживо. Бо саме після перших відвідин їхнього концерту, я просто-таки закохалася в цю музику. Щирість їхніх пісень торкає глибини душі, сила вокальної та музичної подачі викликає стан «мурашок по шкірі». Мова про гурт «С.К.А.Й.» – тернопільських хлопців, які змогли підкорити вітчизняний шоу-бізнесовий ринок. Велика заслуга їхньої популярності – талант лідера колективу Олега Собчука, привітного та вельми цікавого співрозмовника.

– Змалку відчував, що у тебе є здібності?

– Я не знав про те, що в мене є вокал. Я записував пісні Мадонни, «Modern Talking», «Roxette». Запам'ятовував тексти, не знаючи, про що у них йдеться, і співав. Потім у брата з'явилась акустична гітара, а я підсів на російський рок і почав співати у компанії друзів і не лише. «Чайф», «Аліса», Цой, «ДДТ» – з такої музики все починалось.

– Ти пишеш тексти чи вірші?

– Та які це вірші? Це просто тексти! Я навіть не знаю, як це називати, але не пишу без музики. Спочатку мушу почути музику, а тоді у мене народжується текст. Мені потрібно знати, яка енергетика музики, тільки тоді я починаю відчувати, в якому ключі писати текст пісні. Хоча маю кілька таких пошарпаних зошитів з писаниною, де трапляється і проза – такий собі потік думок, може, навіть набір слів, щось моє, зрозуміле тільки мені. Навряд чи комусь це покажу.

– Яка пісня творилася найлегше?

– Пісня «Тебе це може вбити» була зроблена, як то кажуть, на одному диханні. Я взагалі не думав, що ця композиція стане популярною, що наш гурт знатимуть саме через цю пісню, що під неї кохатимуться, що хтось замовлятиме її на радіо. Спочатку у нас був задум зробити її дуже динамічною, драйвовою, а вийшла гарна лірика.

– Вважаєш себе професійним музикантом?

– Коли в мене запитують, хто я, то часто якось ніяково самому собі зізнаватися, що я музикант. Я ж навіть досконало граю на тій гітарі не вмію (сміється – авт.)! Граю прості акорди – та й по всьому.

Я – вокаліст, закрив рот – і робочого місця позбувся! Кажуть люди, що класно співаю. Дай Бог! Пишу тексти. Непогано орієнтуюся в аранжуванні. Я роблю все на слух. На щастя, вуха поки що не підводять.

– Ваш колектив має якусь творчу концепцію?

ПТАХА

– Ми робимо коктейль з добра, свободи, позитивної енергії та любові. Звісно, це треба розуміти у переносному значенні, але так воно і є. Я переконуюсь у цьому на наших концертах, коли бачу очі людей, їхнє сприйняття нашої творчості. Часто це викликає в мене сльози. У такі моменти відчую відповідальність перед своїм слухачем, і виникає усвідомлення того, що я не маю права зраджувати ці очі. Ми хочемо, щоб наша музика надихала.

– Трапляється, що приїжджаєте на концерт, а людей мало або публіка не ваша?

– Бували такі клубні виступи, коли організатори не забезпечили належної реклами. Але іноді десяток людей дає таку підтримку, такі емоції на концерті, що на недоліки не звертаєш уваги. Одного разу виступали на фестивалі в Любліні. Тільки-но заграла наша перша пісня, народ витягнув український прапор, і одразу всі почали відриватись. Було надзвичайно приємно, бо, як правило, драйв починається вже десь посередині або наприкінці виступу. А тут ще й за кордоном. І національний прапор майорить. Ну, дуже втішило.

– Ти співаєш українською. Чи можна буде почути російськомовну пісню?

– Ну, хіба що в дуєті. Не хочу відкривати таємниць, але є вже домовленості. Важливо тут єдине – це робиться не для виходу на російський ринок, до чого вдається багато українських зірок, а заради подолання стереотипів щодо ворожості нашого народу із російським. Бо політики штучно сварять нас, розділяють на Схід і Захід, а у творчості не повинно бути меж. Люди собі просто живуть, одружуються, виховують дітей, ходять на роботу, в магазин, а політики через засоби масової інформації «роблять нам погоду».

– «С.К.А.Й» брав участь у двох турах з «релігійним присмаком». Це позиція?

– Особисто я – православний, але музиканти в нашому гурті мають дуже різні релігійні погляди. Ми цим не переймаємось. Головне – поважати один одного і просто вірити. Це дуже індивідуальна річ. Нікого не хочу образити, але я вважаю, що мета музичних турів з релігійним відтінком викликає більшу повагу, аніж концерти на підтримку якихось торгових марок.

– Чим займався до того, як «С.К.А.Й» став популярним?

– Я вже був одружений. Продавав «Мівіну», потім жуйки – був торговим представником. Закінчив педагогічний університет, грав у КВН. Займався музикою собі в кайф. До речі, «С.К.А.Й» – це мій перший і, сподіваюсь, останній гурт, у якому я граю. Хоча є купа планів, хочеться багато встигнути. Завжди цікаво експериментувати.

– Твоя найбільша слабкість?

– Я музикозалежний. Навіть може себе назвати музичним наркоманом. Слухаю дуже багато всього, починаючи від Вівальді, закінчуючи трансом. Це моя робота, тому я просто зобов'язаний орієнтуватися в музиці, особливо у сучасній.

– Часто плачеш? Чи справжні чоловіки не знають сліз?

– Звичайно, сльози бувають. Їх може викликати як прекрасне, так і погане. Музика часто викликає такі емоції. Дурниця те, що чоловіки не плачуть. Значить, це не чоловіки, а якісь горді, самозакохані машини. Я плакав, коли народжувались мої донька і син. Плавав на сцені, коли співали пісню, присвячену Пелиху.

– Є люди, про знайомство з якими ти давно мрієш?

– Одна така моя мрія вже здійснилася. Це знайомство з Юрієм Шевчуком – лідером гурту «ДДТ». Ми з ним не лише познайомились, а й виступали на одній сцені. Тепер я маю честь вільно говорити з цим музикантом по телефону, коли забажаю. Якби років десять тому хтось мені сказав, що так буде, я би покрутив пальцем біля скроні й сказав, що це неможливо. Ще хотілось б познайомитись із Земфірою. Думаю, це попереду. З Placebo круто було б виступити на одній сцені. Впевнений, це реально. А всіх інших людей, з якими б я дуже хотів поспілкуватись, на жаль, вже немає в живих. Це Фреді Меркюрі, Джим Моррісон. До цього переліку входять і хлопці з «Бітлз».

– Напружує, коли впізнають і шепчуться за спиною?

– Такі ситуації вибивають із колії, коли ти чуєш якийсь незрозумілий сміх. Відразу думаєш, що із тобою щось не так. Хоча я знаю, що зазвичай це не насміхання з мене, а просто якийсь такий веселий добрий «гон». Все одно це трохи дратує. Не

ПТАХА

ІНТЕРВ'Ю

подобається, коли йдеш містом сам або із сім'єю, а якісь дівчатка з мобілками ходять навколо, роблячи вигляд, що розмовляють по телефону, а насправді знімають на відео. Вони думають, що я їх не помічаю. Це дурниця. Я всіх бачу. Дивно, коли бігають навколо, хіхікають, потім втікають, і лише через годину наважуються попросити автограф. Чому б просто не підійти до мене одразу, не привітатись, не порозмовляти. Я б із радістю відповів, запросив би на концерт, подякував за те, що нас слухають і люблять. Нашіпувати слово «скай» дуже важко, бо у ньому є літера «с», яка у вимові дає високі частоти, відповідно, такий шепіт легко вловлюється.

– Тебе знають як веселу людину?

– Я частіше веселий, аніж по-нурий. Хоча різні періоди бувають, мабуть, як і у всіх. Від мене можна почути і смачний чорний жарт, і навіть вульгарний. Треба знати, коли жартувати можна, а коли не варто. Просто важливо не перегинати палицю. От і все.

– Політикою цікавишся чи, як багатьох музикантів, уникаєш її?

– Я відчуваю, як політика на мене тисне. Вона заважає жити. Через свій негатив, через те болото, якого там не меншає, на жаль. Тому в Києві в мене телевізора нема. Коли приїжджаю в рідний Тернопіль, то я той телевізор навіть не дивлюся, проводжу час із дітьми. Однак бачу «наслідки» політики на вулицях, чую, про що говорять прості українці. Це засмучує.

– Знаходиш час читати книги?

– Товаришую з письменником Анатолієм Дністровим, і саме він мене постаєє літературою. Читав недавно «Дон Кіхота», Жадана, збіорчку поезій «20 австрійських поетів». Іноді читаю лін, бо для цього потрібне натхнення. Але загалом частіше читаю в турах, адже буває вільний час. Своє натхнення часто спрямовую на власну писанину. А ще вчуся грати на фортепіано, та й на гітарі побренькати хочеться. Тому час на книги не завше знаходиться.

– Любиш довго поспати? Часто сняться сни?

– До жайворонків зараховувати мене не можна ні в якому разі. Я – остання сова. Люблю

пізно лягати і спати якомога довше. Але за потреби встану в будь-який час. А от сни іноді навіть запам'ятовую. Кажуть, що сновидіння сняться творчим людям, складним за своїм внутрішнім світом. Але я не згоден. Хто з нас простий? Бомж простий чи, може, політик? Ми всі складні. Просто треба бути мудрими, і тоді все буде добре.

– Чим пишається талановитий музикант Олег Собчук?

– Мене часто запитують, чи є популярність нашою головною цінню. Звісно, що ні! Наша мета – грати професійну музику, яка б викликала «мурашки по шкірі». Це неконтрольований підсвідомий процес. За гроші такого не купиш, і в цьому найбільша цінність. Чесно кажучи, важко висловити свою втіху, коли чуєш, як твої пісні лунають у переходах, біля під'їздів, у чиємусь плеєрі. Це найкраще визнання слухачів. Це саме те, про що мріє кожен співак – не шучуна, а справжня популярність.

Розумівся
Григорій КАЧАН

«БУМБОКС» FEAT. TONIQUE LE DEE JAY: АЛЬБОМ «БЛЕНДИ, МІКСИ ТА ІНШІ МУЗИЧНІ ПАРОДІЇ»

Ді-джей Tonique з «ТНМК» взявся за вторинну переробку творчості гурту «Бумбокс», створивши альбом блендів. За словами гурту, їхній старий матеріал зазвучав незвично та свіжо. Під ді-джейську руку потрапили треки з усіх трьох альбомів «Бумбоксу», проте переважна більшість – з останнього на сьогодні студійника «III». А наприклад, з першої «Меломанії» тільки один – безсмертна пісня-трансформер «Одна».

«ВВ» ПЕРЕВИДАЛИ КАСЕТНИЙ АЛЬБОМ «ЗАКУСТИКА»

«ВВ» відреставрували свій класичний live-альбом «Закустика» 1993 року та виклали для вільного завантаження в Інтернеті – як своєрідний подарунок шанувальникам до зимових свят. Матеріалом альбому є запис концерту «ВВ» у культовому французькому кафе «Ше Піф». До нього увійшли 9 треків з оригінального касетного релізу 1993 року та пісня «Bartek» з альбому «Vacances Prolongees» французького гурту «Les VRP», яку музиканти двох гуртів виконують разом.

«Закустику» можна завантажити на сторінці видавництва «Країна Мрій» за лінком www.krainamriy.com/publish.php?id=77

ГУРТ «КРИХІТКА» ОФІЦІЙНО ВИДАВ АЛЬБОМ «РЕЦЕПТ»

Піратська копія платівки «Рецепт» гурту «Крихітка» потрапила в Інтернет ще у липні минулого року. Тепер відбувся її офіційний реліз. 30 грудня альбом з'явився у музичних крамницях на сіді, а крім того, гурт опублікував «Рецепт» в Інтернеті на спеціально створеному сайті – www.rezeptalbum.com. Там усі охочі можуть безкоштовно завантажити платівку або добровільно сплатити за неї, обравши найбільш зручний для себе спосіб.

РУСЛАНА ЗНЯЛА НОВИЙ ВІДЕОРОЛИК ПРОТИ РАБСТВА

Українська співачка Руслана за підтримки Посольства Федеративної Республіки Німеччина в Україні зняла новий соціальний відеоролик проти торгівлі людьми.

Щоб привернути більше уваги до проблеми торгівлі людьми, співачка вирішила особисто знятися в соціальному ролику і оголосити цифри, які сьогодні визначають масштаби рабства XXI століття. За даними ООН, понад 12 млн. людей в усьому світі перебувають у рабстві. Близько 800 тис. осіб щорічно продають у чужі країни для примусових робіт. 80% жертв сучасного рабства складають жінки, кожна друга з яких неповнолітня.

БІОЛОГІЧНИЙ ВИД Роман ЖІНОЧИЙ

Ще як слід не встигли ми відпочити від новорічних поцілунків під омелою, як суне нове цунамі ніжності, ласки і всього такого до нудоти приємного – День святого Валентина. І знов уся кондитерська галузь працює на виготовлення шоколадних тістечок-сердеч, а видавнича справа – на продукування захмарної кількості цукеркового лому у вигляді жіночих романів. Солодко, позитивно і, на перший погляд, корисно. Давайте згадаємо трохи анатомію і вивчимо цей жанр літератури як біологічний організм. Саме тоді й побачимо, чи шкодить людині надмірне споживання жіночих романів, чи не викликає ніякої патології. І так, лабораторна робота №6.

ОПОРНО-РУХОВА СИСТЕМА. Чи ніколи ви не намагалися грати з обкладинками жіночих романів «Знайди 10 відмінностей»? Мозковий штурм не з простих, адже подекуди вони відрізняються лиш кольором чи глибиною декількох вбрання панянки з оправи, кутом її нахилу до партнера чи ж просто рівнем оголеності чоловіка. Як правило, усі такі обкладинки малюються з тих самих моделей пересічної зовнішності, щоб кожній третій замученій побутом жінці не важко було влізати в нехитрих мазках провінційного художника себе улюблену: розріз очей, колір волосся, зачіска (а-ля «О, така в мене була на відзначенні минулого ювілею начальника відділу!») і так далі, і тому подібне. Жіночі романи ніколи не вражали високим рівнем поліграфічної підготовки, цікавими дизайнерськими рішеннями. Дешевий папір, стандартний формат, кегль «Times New Roman», яскрава обкладинка (палітурки таким біологічним видам загалом неприйнятні). Словом,

просто і... хочеться сказати зі смаком, проте не повертається язик, не тиснуть пальці на клавіші. Але й чи варто мізкувати над цікавими редакторськими, художніми, дизайнерськими ідеями, якщо в результаті маємо масове читиво, яке по кишені домогосподаркам і яке не шкода викинути в кульок з миючими засобами та замороженою рибою, повертаючись з магазину?.. Та й справді, імітовані почуття не повинні коштувати дорого!

ДИХАЛЬНА ТА КРОВОНОСНА СИСТЕМИ. Не викликає сумніву у людини хоч найменшу мірою освіченої, яка й не перемагала у шкільних олімпіадах з біології, що саме ці системи в організмі людини є ключовими. А в книжковому організмі ці повноваження на себе може сміливо перейняти змістове наповнення видання, тобто роман як такий і його літературне оформлення. І тут, як на мене, в авторок спрацьовує стабільна схема написання: ні в якому разі не можна прозоро називати якийсь предмет чи процес, а придумати на їх означення якомога більше метонімій. Не зрозуміло? Що ж, лабораторний експеримент, озброїлись мікроскопом. Візьмемо для прикладу слово «обійми». Ніколи, повторюю, ніколи у жіночому романі ви не натрапите на таке просте і нецікаве слово, оскільки і в 5-зірковому ресторані не натрапите на тирсу в жульєні. Навіщо живити «обійня», якщо можна сказати «її тіло здригнулось від кармічного імпульсу близькості з його тілом» чи «тепер її тепло змішалось з ароматом його дорогих парфумів». Щось такого типу, вибачайте за примітив, я не митець, на жіночих романах руки ще не набила. Аби не бути надто голосливною, пропоную на розгляд кілька синтаксичних

і семантичних перлів, передряпаних з жіночих романів (щоб не образити літературні жертви, їхні назви замовчуються).

«Їх задоволення було доволі взаємним.»(с) «Ти, мабуть, втомився в дорозі, Тревісе. Чом би тобі не прогулятися?»(с) «Вони поснули її купатись в басейн, де Еммі всіх вразила: виявилось, що дівчина плаває, як риба. За 18 місяців життя в пустелі вона, вочевидь, встигла опанувати певні навички виживання.»(с) «Я більше не дурепа, я швидко вчусь... – промовила вона, набуваючи сидячої пози.»(с) «Їй хотілось померти, але замість цього вона заснула.»(с) «В його блискучому мозку завжди щось закипало.»(с) «Не повертаючись, він озирнувся.»(с) «Всередині неї прокинулась жінка, яка до того спала, і відкрила очі.»(с)

Сильно, чи не так? І як тут відчайдушним домогосподаркам не купитись і не купити новий жіночий роман з-під пера котроїсь геніальної авторки, який так і виблискує перламутром зовсім несподіваної назви типу «Не дуже болючий біль».

НЕРВОВА СИСТЕМА, ОРГАНІ ЧУТТЯ. Все, що заставляє не одну жінку десь там в себе на кухні лити сльози і битись її серце куди частіше, ніж спостерегаючи підгірле курча-табака. Адже й справді, як лишитись байдужою до того, що Карл став причиною смерті дружини в автокатастрофі, і тепер цей чоловічина не може почуватись щасливим з Керол?. Трагічно, але притримайте шматок, бо ще й не таке буде! Однотипні за ідеєю сценарії ідеального кохання, якого не знайти в реальних мегаполісах, ідеального чоловіка, з яким не стикнутись у громадській бібліотеці. Інша справа, як можна сприймати естетично літературу настільки синтетичну

(от і невимущена рима, пардон!). Усі ці метафори, просякнуті бульварністю, повинні викликати відчуття абсолютно нереальних стосунків, таких, які повинні викликати здоровий сміх у здоровому глузді. Але!.. Брешуть дівчата, які кажуть, ніби не люблять квітів і подарунків, брешуть жінки, які стверджують, що не плачуть над такими книгами.

ТРАВНА СИСТЕМА. Будь-яка книга є продуктом. Як і харчі в нашому холодильнику, вона може бути більш чи менш якісною, проте свого споживача-гурмана обов'язково знайде. Головне – не корчитися потім від завороту кишок, тобто інтелекту, від такого читива. Зараз варто припинити хіхикати і кепкувати, бо мова піде про бізнесові новини книжкової галузі. І тут конкуренцію жіночим романам складе мало який жанр. Вирок невітійший для прихильників інтелектуальної писанини чи класики, проте не нам з вами вирішувати, на що витрачати гроші з лакованого гаманця домогосподаркам. Намагаючись відстежити успіх таких книг, особисто мені на думку спадає одне: навіщо завантаженій побутовими клопотами жінці заморочувати собі голову ще й, наприклад, проблемою екзистенції людини у творах, побудовою асоціативних образів і тому подібне. Навіщо шукати якісь натяки на почуття, якщо можна спожити все в готовому вигляді, хай і зварене з напівфабрикатів? Хоча якщо навіть твори сестер Бронте, Джейн Остін, Маргарет Мітчел і Марко Вовчок маркують як жіночі романи, то це змушує нас задуматися над якістю такої продукції. Різного ґатунку буває борошно в магазині, різними бувають і такі книги. Існують цілком пристойні жіночі

романи, але кепських більше. І саме після таких от творів доводиться нам виправдовуватися перед чоловіками, що існує жіноча логіка і жіночий інтелект, і не такі ми й чудернацькі, як написала енна авторка бульварного роману.

Діагноз дільничного лікаря. Ні, я ні в якому разі не піддаю анафемі жіночі романи! Хто взагалі має право вирішувати, що варто читати, а чим варто багаття розпалювати, і як літературно повинно бути оформлене те, що й справді варто прочитати? Та певне, що не я, простий спостерігач за «BookoYrubkoю», крім того, теж жінка. Хоча, як каже мій добрий друг, на смак і колір фломастери у коробці різні бувають. Я, мабуть, фломастер максимально наближений до чоловічого кольору, принаймні, якщо мова заходить про розмальовування книжок. Біти нашого мозку надто обмежені, щоб марнувати їх на жіночі романи, просякнуті бульварними стосунками, штучним життям, пластмасовими людьми з будиночків ляльки Барбі. Це моя особиста позиція. Ваше право думати інакше, купуючи з полиці новий шедевр такого жанру. Он який діапазон кольорів у коробці фломастерів!

ПТАХА

Татья Гривцова

BOOKOYRUBKA

Культура по-валентинівськи

РОЖЕВИЙ І ЧЕРВОНИЙ колір заповнив цей зимовий білий світ. Стаття моя майже напевно буде заверстана у рожевому кольорі, а матеріали десь там по сусідству теж будуть написані про день святого Валентина, день усіх закоханих, день кохання, день таємних записочок, листочків, сердечок, надутих червоних кульок і налакованих дівчачих кучерів. Чоловіча половина людства цей день переживає з великими труднощами, а жіноча половина із ще більшими труднощами переживає день перед святом. Ще б пак – записатися до косметолога, на манікюр, епіляцію, стрижку, хімію, укладку, солярій і на масаж. Адже єдиний підходящий для усіх цих процедур день – перед святом усіх закоханих.

Статті про легенди великого мученика Валентина, на честь якого назване саме свято, особисто я писала уже разів зо три, а тому нагадувати зайвий раз про це, мабуть, не варто. Краще вже провести інструктаж зі святкування Дня усіх закоханих, аби закохані запам'ятали його надовго, а незакохані якнайшвидше забули – як страшний сон.

Уявімо, що в руках ви тримаєте тоненьку брошурку (рожеву, поза сумнівом). Десь на титульній сторінці написано – ГОСТ, або ДСТУ (на ваш довільний вибір).

ТОМ ПЕРШИЙ (ПРИМІРНИК ЖІНОЧИЙ)

Напередодні свята навести красу в усіх сенсах цього слова. Манікюр – рожевий, макіяж – аналогічно. Колір плаття – на власний вибір (що, повірили? Ні на який вибір – плаття у багряних тонах). Найкращий подарунок вашому коханому на свято – листівка з ведмежатками, м'яка іграшка і, звісно, самі ви (у комплекті з романтичною вечерею та аро-

матичними свічками).

День цей – виключно для двох. Вимикаємо усі телефони, прощаємось із друзями, і ні в якому разі з ними сьогодні не перетинаємось.

Список обов'язкових запитань, які кожна дівчина просто-таки змушена поставити своєму обранцю:

- А ти мене любиш?
- Ти пам'ятаєш дату нашого ювілею?
- Я дуже гарна чи прекрасна?
- Правда ж, ми колись одружимося?

ТОМ ДРУГИЙ (ЧОЛОВІЧИЙ ПРИМІРНИК)

Так, любі чоловіки, оці перемерзлі, нещасні, шалено дорогі троянди купувати обов'язково. Це і буде крок перший. Крок другий – у день Валентина прийти до дівчини з самого ранку, розбудити поцілунком найсправжнішого принца, побачити нарешті, що волосся кучеряве у неї не від природи, а від отих круглих штучок на голові, на які намотується волосся. Особливо обережним треба бути із подарунками. Листівки – підписані ТІЛЬКИ власноручно! Плюшеві ведмеді, собачки і коти – вітаються. Якщо плануєте із дівчиною прогулятися вулицею – обов'язковим атрибутом повинні бути надуті рожеві кульки (якщо зустрічаєтесь місяців із вісім – то вісім кульок, якщо ж наприклад, зо два тижні – не страшно, хай кульок буде стільки ж, скільки днів ви разом). Ну, знаю, знаю – незручно їх тягати, соромно заходити в маршрутку, але що ж поробиш – це як із ліками – заплещи очі, затиснув пальцями носа – іііі... випив залпом.

Авторитетно раджу заздалегідь, не чекаючи навідиних питань похвалити її зачіску, плаття, зовнішній вигляд і все решта. Вечеря – божественна (а де ти купила такі гарні свічечки? Мммм... як гарно пахнуть). Ой, ледь не забула – ніяких друзів, більярду, боулінгу чи ділових зустрічей. Вимкніть телефон і не ризикуйте відпрошуватись, доки дівчина розгріває на плиті італійський десерт.

У цей день прийнято знайомитись із батьками коханої, питати, чи не хотіла б вона вийти заміж (а як ми назвемо сина/дочку?), планувати відпочинок у медовий місяць. Варіанти можливі, проте намагайтеся дотримуватись інструкцій. ДСТУ, як-не-як.

ТОМ ТРЕТІЙ, ЗАЙВИЙ (НАШ ПРИМІРНИК)

Яке там сьогодні свято? (до друзів) День Валентина? Хм... і що робимо? Ну як що: збираємось разом. А кохану (коханого) привітати? Ай, напишемо смс. Ну, подзвонимо, якщо що. Ми ж буквально на днях бачились. То як, на каток? Чи в кінотеатр? А махнемо в Карпати?

А чому так? Бо для мене з коханим свято відбувається тоді, коли відбувається зустріч. І не потрібні нам жодні дні Валентина, 8 березня, і ювілейні дати. Так само, як не потрібні рожеві ведмежатка, надуті гелем кульки і пафосні вечери, як у голлівудських фільмах. Він приходить до мене, коли я сиджу із книжкою, приносить теплого чаю, і зимовими вечорами ми гріємось під картатою ковдрою... (Повірили? Та ні, насправді ми ліпимо сніговиків і вчимося кататися на ковзанах)

Тому я вас вітаю, читачі лютневої «Птахи», – не із Днем Валентина, а із Новим 2010-им роком. Хай кохання вимірюється роками, а не кульками.

*Інструктаж проводила
Еліна Форманюк*

2005 рік... Провінційне шахтарське місто Нововолинськ... Шахти закриваються, а от реп-гурти активно народжуються або продовжують своє спокійне існування в цих кількох десятках квадратних кілометрів... Ніхто нікуди не тягнеться, не прагне більшого. Райони, лавки, хіпхapedжеї, участь у концертах з дівчатками, в яких фальшиві голосочки... За спиною вже купа об'єднань, розпадів, сварок, крадених стріф, образ за 2 роки... Одним словом – репу... 26-ий район випльовує шайку пацанят... 15 чоловік... Зай, Ка, Чех, Ель, Тарік, Бо, ЛОМ, Ю. (ні, не Діма з XYGI!))... Exxx, всіх і не пригадаєш! Такого місцевий реп ще ніколи не бачив!

Виступи, грамоти, непо-

Але життя відсіює, розділяє, а ми – дорослішаємо, змінюємо свої погляди і цінності. І от знову розпад! Хоча так вірилося і говорилося вголос, що «Династія» буде рвати Нововолинськ довго і нудно! (А чи рвали ми тоді? А чи рвемо ми сьогодні? І чи Нововолинськ – це та вершина? Ай, питань багато...) Здається, стільки було зро-

ПТАХА

блено, а пригадати і описати – нічого майже...

Тепер вже всі, хто мав до цього стосунок, забули чи просто хочуть забути і мовчать про той гурт і про ту дружбу...

Довелось починати спочатку. Ель пропонує ЛОМу і Таріку зібрати нову команду. «Назвемо «ЛЕЗО», і капець! Коротко, ясно і гостро!». Це було напівдорозі на район, на самострої. Там і можна було б святкувати день заснування «ЛЕЗО», якби це не була зима. Брррр!..

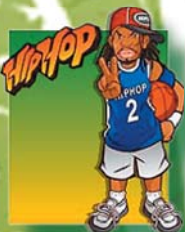
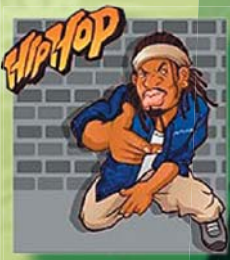
Вирішили до себе взяти і Касяна з Міксом, кентів найближчих. Вони і зараз з нами! Шана, братушані! І «пашла жара»!.. Хіпхapedжеївські мінуси змінилися на крадені. Левел ап, аж віли! Хахаха!.. Але тоді здавалось, що так буде краще, адже все рапа-місто робило біти на тих самих прогах. Так було записано реліз: «ЛЕЗО».

«Альбом» №2 – «РЕПліки». Продакшн (якщо це так можна назвати:)) змінився на примітивний «фруктовий». Ах, як же ми тішились! Кожен наступний запис був най-най!)

Навіть і не пам'ятаю, хоч ти вбий, як вишло так, що Рокс приєднався до нас!.. Він тоді тусив з «Душами Тьмы», але Карась (фронтмен:)) потихеньку ставав сливою, і толку з тих душ було мало. Домовились про спільний трек, пересіклись пару разів... І поступово Рокстеді впав на хвіст!:) (Рокс, не дуйся і не кажи, що більше нам мінусів не будеш писати!). Тепер це безцінний шматок «ЛЕЗА», без якого – нікуди! (Реабілітувався, Рокс?...) Вже під біти Рокстеді пишеться «Так гартувалася сталь». Проблема одна й та сама: умови recording'у не змінюються: хата Еля... Як маман витримувала – не знаю!.. Люблю тебе (не кажу в очі, то хоч напишу, щоб хтось прочитав...)

Ох, вже й накатав! Наступний том «Війни і Миру»!.. Тре закругляться...

Ель їде на навчання до Луцька. Великі надії на велике місто! Але за рік не зустрічає там жодного «репера»! Це було дійсно розчарування... Але доля – смішна тютка. Вона зводить «ЛЕЗО» з «DLF» в... Нововолинську!.. Сьомий і Альф приїжджають на хіп-хоп фест «Back To School»!!! Ще тоді це не було те «DLF», яке ти чуєш «у своїх калоначках, детачка!»... Але це вже інша історія, як базарять у фільмах.

ПТАХА

«НАШ ХІП-ХОП»

Смогавич Давидиш©

Квартира FM

Проект «квартирник» від Квартира FM

«Місце для кроку вперед»

Цей проект довго крутили в різні боки, розглядали під лупою, синтезували.

Довго підбиралися руки, котрі його тримали б, очі, котрі б на нього дивилися та музи, котрі б його надихали.

А тепер він має силу бути. В нашої з вами реальності.

Це проект про те, як воно було. І як воно може бути.

місце для кроку вперед.

Настільки техногенним стає час, забігані, загнані, вічно в хаотичному русі, вічно незадоволені і задихані. Звідси – відчуженість, агресія, озлобленість. А хочеться мати маленький куточок, де можна було б дати волю решткам муз, сердець і теплоти.

Отже, восени 2009-го року в Луцьку стартував молодіжний проект «Квартира FM».

Проект створений для тих, хто творив, творить та хоче реалізувати плоди свого нахнення.

Це поштовх новому поколінню, ще молодшим генераціям на місце для кроку вперед, а також шанс познайомити їх з попередниками, тими, хто жили, творили, мріяли...

Он-лайн цей проект представляє собою: Веб-сторінку, де будуть зібрані всі можливі прояви творинь людей (under construction,

Щоб ви відчули, що в нашому місті, крім роботи-навчання-рутини і т.п., було і є щось інше.

Що були та є творчі починання, котрі мають свій результат і можуть подарувати щось хороше людям.

Хочеться цим самим дати поштовх новому поколінню, ще молодшим генераціям на

тому поки в ЖЖ/блогів/контактах).

Ми шукаємо невідомих широкому загалу людей, які працюють в напрямку музики, образотворчого мистецтва чи літератури.

Ми знайомимось з ними, проводимо квартирники, котрі можуть бути як маленькими для десятка людей, так і квартирниками концертного типу.

Тобто оф-лайн – це зустрічі. Різні квартири та місця, де збираються однодумці для того, щоб поділитися одне з одним, заграти, прочитати, представити свої творіння, зімпровізувати. У простій неофіційній душевній обстановці.

Що далі?

Квартирними, звичайно ж, записуються. Аудіо монтується та викладається он-лайн як радіо-передача та окремими аудіо-рядами. Твори (картини, фотографії, вірші, поеми, проза, музика і т. п.) «квартирантів» надалі публікуватимуться на офіційному сайті Квартири FM та на інших он-лайн-ресурсах. Крім того, поети/прозаїки матимуть шанс потрапити у друковані видання. Художники/фотографи – на більші виставки. Музиканти можуть бути відібрані для участі у масштабних концертах, фестивалях, а також – запрошені на радіоефіри.

Життя повне можливостей, у ньому купа місця для вашого кроку вперед.

Приєднуйтесь. Нехай світ почує те, що ви хочете йому донести.

ПТАХА

Квартини Фабрика Акустичної
Музики: Дашинська Р.,
Шастак Я.

«НАМ 2 РОКИ!»

(СВЯТКУВАННЯ 2-Х РОКІВ ЖУРНАЛУ «ПТАХА»)

Світлани Барошніра Лук'янука,
=SAM.N.S.= NEWREALART,
ФОТОСТУДІЯ «PROFESSIONAL»,
Василя Слободяна, Вови Яроща,
Тараса Марків.

ПТАХА

ФОБІОФОБІЯ, АБО БУВАЄ Й ГІРШЕ

Маємо щастя жити в унікальний час – він увійде в підручники з історії як епоха тотальних нервових зривів. Психози, депресії та стреси, втома і безсоння, життя на межі працездатності нервової системи. Так любимо бідкатися про власні проблеми, плекати свої

фобії, немов теплолюбні вазонки, знаходивши у цих страхах якесь виправдання. І при цьому всьому – вважаємо, що з усіх людей на усій планеті найгірше живеться саме нам. Пишаємося власними страхами, не соромимось виставляти їх напоказ, носимось з ними, мов з транспарантами на мітингу. І при цьому – шалено, до судоми палко шкодуємо себе, таких бідолашних, нещасних, ображених владою, соціумом та Богом. Спробую примусити вас усвідомити: є люди, яким куди гірше, хоч, може, і трохи веселіше.

Нарікаєш на побоювання темряви? На страх висоти? А як бути геліофобам, які панічно бояться сонця?! Або гідрофобам, які страхаються води. Адже сам гідрофоб на 80% складається з води – то уявіть, наскільки нестерпним є його життя!

Боїшся висоти чи закритих приміщень? Думаєш, це жакливо? Це нестерпно? Просто подумай про те, що існують і зоофоби, які бояться тварин, і ботанофоби, які бояться рослин. Ідеальна тортюра для них – піти в ботанічний сад або зоопарк. На День народження їм можна дарувати домашніх тваринок або кімнатні рослини – думаю, це потішно виглядало б. А ще є мегалофоби і мікрофоби. Перші бояться всіх великих предметів, інші,

в свою чергу, усіх маленьких. А якщо у людини поєднана мегалофобія з мікрофобією? Адже такий штемп боявся би абсолютно усього!

Боїшся ходити до дантиста? Це страшно? Тобі ще пощастило, повір. Справді страшно амулофобам – тим, хто боїться ходити взагалі. Є ще сомніфоби – ті, що бояться спати. Кожна ніч для них – поле битви, до того ж, вони не можуть дивитися УТ-1, страхаючись заснути на третій хвилині перегляду. І не забудьмо про фагофобів – людей, що бояться їсти та ковтати. Уявіть собі біднятку, що їсть і трясеться від страху. А з абультофобом стрічатися взагалі не радив би. Такі хлопці бояться митися й приймати душ. Зрештою, ви їх легко впізнаєте й на великій відстані – за запахом.

Хтось ледве не мліє від страху через вампірів та привидів.

І вважає те за Божу кару.

Боятися вакцинацій,

зрештою, теж не

надто жакливо,

можна ж повсякчас

і безупинно боятися

запору (копраста-

зофобія) або гемо-

роєю (проктофобія).

І, звичайно, для

кожного чоловіка

менофобія, тобто

боязнь менструації,

ПТАХА

є природною (уявляю свій переляк, якби в мене, хлопця, раптово почалася менструація), але ж як бути жінкам?.. І як бути тим жінкам, які бояться ерегтованого пеніса (медортофобія) або дотиків узагалі (афенфосмофобія)? Адже їм точно не загрожує гамофобія та педофобія – страх одруження та страх власних дітей.

Боятися, що з родичами станеться щось страшне, навіть природно. Менш природними мені видаються сингенесофоби – ті, що бояться родичів. Уточню: хворими вважаю всіх тих, хто боїться родичів, окрім, звичайно, пантерофобів – хлопів, які бояться власних тещ.

Світова економічна криза та андронний колайдер – не найгірше, а, головне, не найближче кожному з нас. Ейсотрофобам, які бояться власного віддзеркалення в дзеркалі, куди важче. Цілком можливо, їм навіть доводиться розчісуватися перед власною фотокарткою. Якщо, звичайно, вони не екофоби, бо тоді вони би боялися власного дому і всього, що у власному, власне, домі є. Головне, аби ще не страждали номатофобією – страхом перед іменами. Бо таким чином життя видавалося би їм іще менш

привабливим, ніж воно є.

І для тих, хто досі вважає, що його страхи павуків, змій, висоти, вогню, ліфтів, ядерної війни, викрадення інопланетянами етсетра є важким тягарем – кілька коротких замальовок на тему:

геліофобія – страх сміху. Люди не дивлять-

ПТАХА

Світловар Куралшуваші

ся комедій, не читають анекдотів. Коли хтось поряд сміється, забігають у сусідню кімнату та довго плачуть;

левофобія та декстрофобія – боязнь всього, що на тілі зліва, та боязнь всього, що на тілі справа. Особисто мене цікавить лише, як же бути з тим, що посередині;

папафобія – боязнь папи Римського. Жити папофобам загалом неважко, але інколи телевізор краще не дивитися;

еротофобія – страх кохання. Або еротофобам живеться досить важко, або вони просто злегка розумніші за нас усіх;

коїтофобія – страх займатися сексом. Без коментарів, хоч і дуже хочеться тут їх вставити;

хрометофобія – боязнь грошей. До носіїв цього психічного розладу я хотів би звернутися: давайте співпрацювати. Як хрометофіл, я можу позбавляти вас ненависних грошей у найбільш проклятий для вас день – дату видачі зарплатні.

Кардинальна Зміна

СКЛАД ГРУТУ:
 Льоша Hitch Іванов –
 вокал, гітара;
 Руслан ТаLib
 Муллалієв –
 бас-гітара / тексти;
 Діма Радько –
 соло-гітара;
 Мішка ripk
 Кучерявий –
 барабани.

У невеличкому містечку Радивиліві 23 липня 2008 року був заснований гурт «Кардинальна Зміна», який швидко став відомий у своєму рідному місті та за його межами. Гурт складається із 4-х учасників, і всі вони абсолютно різні. Але їх об'єднує одне – любов до музики. На цей час вони мають 10 композицій, оскільки 2 пісні виключені з репертуару. Пісня «Хочу пива» увійшла в Інтернет-збірку «Панк українською». Учасниками гурту було вирішено, що надалі КЗ продовжуватиме свою творчість у стилі *alternative/metalcore*.

– Давайте знайомитися:-). Розкажіть трішки про себе, хто чим займається? Де навчаєтеся?

Олексій: Ми студенти, навчаємося на стаціонарній формі, в різних університетах, окрім барабанщика (він у нас заочник)), (Олексій в інституті Слов'янознавства в Рівному, Руслан у МЕГУ, Михайло – у Європейському університеті, обоє у Рівному, а Діма – у Львівському Політехнічному).

Руслан: Окрім того, Міша ще працює, у

той час, коли ми байдки б'єм:-))) (сміються всі – авт.). Плануємо надалі займатися музикою професійно.

– Чи маєте ви музичну освіту?

Діма: На жаль, ні. Коли ми були школяриками ми, про музику ще навіть не думали. Така думка з'явилася аж наприкінці 11-го класу, але ми стараємося вивчати музичну теорію вдома, в міру своїх можливостей)).

– А тепер розкажіть, чому ваш гурт має назву «Кардинальна Зміна»? Та хто її вигадав?

Міша: Це була не перша наша назва, спочатку вона звучала «Under Impression», але багато людей не могло запам'ятати її, тож ми вирішили змінити її на «Субординація» (десь таке цікаве слово почули)), але коли дізналися його значення, відразу ж відкинули цей варіант і вирішили кардинально змінити назву:-))), ну так і назвали – «Кардинальна Зміна»:-))).

– Як створювався ваш гурт, і кому на-

лежала ідея його створення?

Діма: Скажемо так, Руслан захоплювався писанням віршів та пісень, і в Олексія виникла ідея покласти ці тексти на музику, ми загорілися цією ідеєю та вирішили зібрати колектив.

– А як ви вибирали людей в склад гурту? Мав значення вік людини?

Олексій: Зі складом гурту в нас, узагалі, смішна історія вийшла. Ще до його появи, як такого, у нас склад мінявся десь так разів зо 3-:))), хоча грати ніхто із нас не вмів. Почали запитувати у знайомих, хто вміє грати на барабанах та гітарі, так і знайшли Мішу та Діму. Вік теж мав значення, адже ми не хотіли, щоб в гурті між учасниками була велика вікова різниця.

– Скажіть, а як визначали, хто буде солістом гурту? Чи були якісь певні критерії та вимоги?

Руслан: Спочатку всі рвалися співати, але виявилось, що це не так вже й просто, і ми почали шукати ще одну людину на вокал:-))), і знайшли нашого знайомого (Юру), але він нам не підійшов, тож вокалістом став Олексій, у якого спів непогано виходив))).

– Ваш гурт існує вже більше року, як за цей час він себе проявив?

Міша: Ми вже виступали понад 10 разів у різних містах Рівненщини. Найближчого літа плануємо потрапити на фестивалі: «Тарас Бульба», «Детонація» та інші.

– Чи часто вас запрошують на концерти та фестивалі?

Діма: Так, час від часу запрошують.

– Як народжуються ваші треки, і хто переважно пише тексти пісень та музику?

Міша: Тексти пісень пише Руслан, а музику ми складаємо разом на репетиціях. В основному наші треки про стосунки між людьми та про життя:-)).

– Чи часто у вас виникають конфлікти між собою?

Олексій: Бувають, звичайно, і конфлікти, але ми дуже дружній колектив, і завжди знаходимо спільну мову, і мирно виходимо з конфліктних ситуацій).

– Який найулюбленіший спогад вашого гурту?

Олексій: Це мав бути перший серйозний виступ за межами нашого міста))). Нас поселили в гуртожитку, оскільки цей фест мав тривати 2 дні)). Ми там познайомилися з різними гуртами і вирішили трішки повеселитися і розмалювали стіну в туалеті, за що нас і виключили з числа учасників фестивалю))). Ми засвоїли урок і довго зі сміху згадували і згадуємо цю прикру і кумедну водночас ситуацію))). Ось такий спогад:-))

– Спочатку ви грали punk, чому обрали інший стиль?

Міша: Правду кажучи, ми ніколи не обмежували себе одним стилем, просто нам всім подобалася панк-музика, і ми намагалися грати наближено до цього стилю, але зараз вирішили зробити певне «відхилення», щоб мати різноплановий репертуар, спрямований на різні напрямки субкультур.

– Хлопці, ви пов'язуєте свою майбутню

професію з музикою?

Всі: Так, звісно!!! Музика – це наше життя!!!

– На який концерт чи фестиваль вас запросили найближчим часом?

Олексій: Останній фест, на який нас запрошували, відбувався у Рівному і мав назву «А чому б і не зробити»...

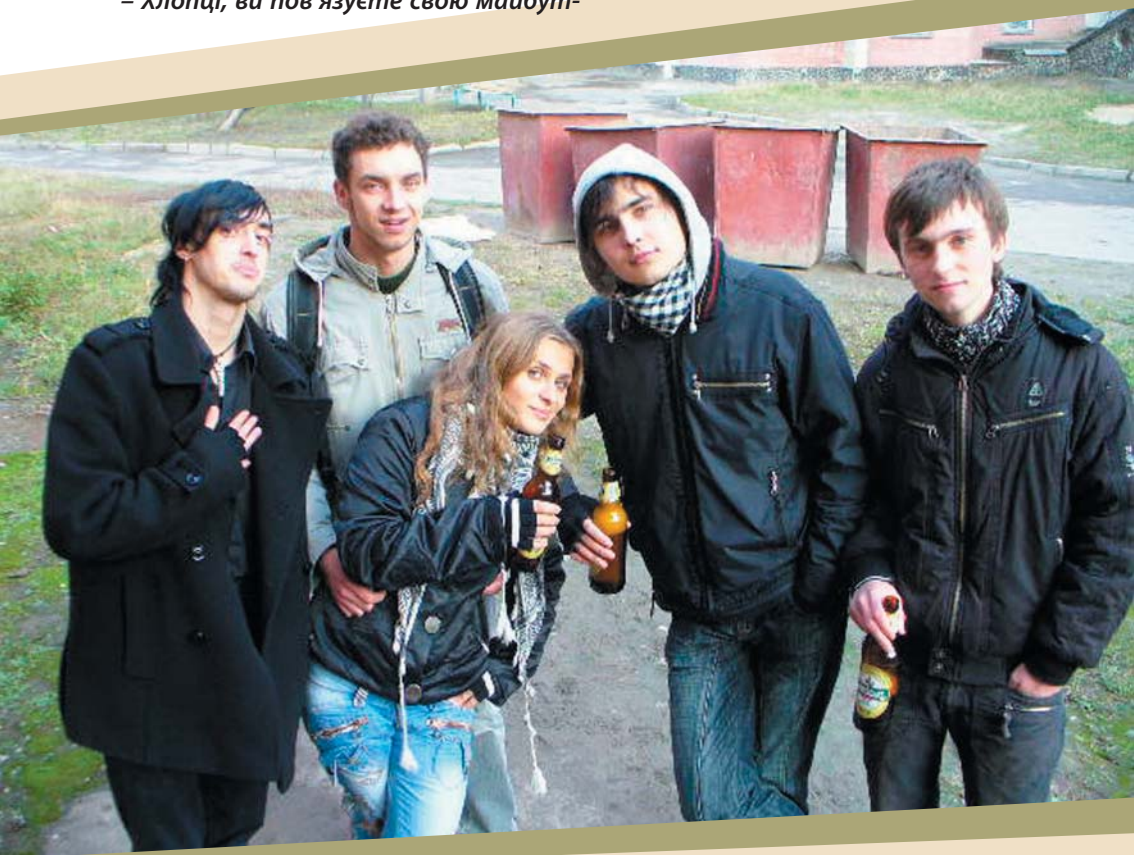
– Чи є у ваших планах відвідати з концертом Ковель?))

Руслан: Так, звісно. Як тільки з'явиться така можливість, ми з радістю нею скористаємося.

– І наостанок, що побажаєте читачам журналу «Птаха»))?)

Льоша: Завжди йдіть до своєї мети та мрії, і ніколи їм не зраджуйте!!!!

– Дякую, хлопці, що приділили увагу та час. Бажаю вам успіху та творчого натхнення)))))

UAInet

Світ послуг інтернет

ПТАХА

ПОТРІБЕН ІНТЕРНЕТ? – ОБИРАЙ «UAINET»!

Вибір провайдера – це те, що нині цікавить молодь. Представник одного з таких і розповів, чому обирати потрібно саме їх. Отже, погодився з нами поспілкуватися начальник інформаційно-технічного відділу компанії «UAInet» – Вадим Абрамчук.

«UAInet» – це компанія, яка надає Інтернет-послуги. За час свого існування побудувала та продовжує розширювати оптоволоконну комп'ютерну мережу. Ця технологія використовується, наприклад, при створенні міжконтинентальних Інтернет-з'єднань.

– Розкажіть про послуги, які ви надаєте?

– Ми надаємо широкий спектр інформаційних та комунікаційних послуг і маємо багато досягнень у цій галузі. При формуванні концепції ми одразу вирішили, що зламаємо всі стереотипи і змінимо уявлення людей про Інтернет-провайдерів. Ми одразу ж запропонували користувачу послуги, що відрізняють нас від інших. По-перше, при побудові мережі ми використовуємо новітні технології, що дозволяє досягнути високих швидкостей передачі даних: вже зараз ми пропонуємо максимально можливі швидкості з'єднання та обмін інформацією всередині мережі, що охоплює велику кількість жителів міста Ковеля та прилеглих територій.

– Чому саме вас варто обирати, а не когось іншого?

– Я наведу вам декілька причин:

▪ перш за все підключення у нас безкоштовне;

▪ при підключенні не потрібно ніяке додаткове обладнання (модеми, маршрутизатори і т. д.). Хто ще сумнівається – так, за кабель теж платити не треба ;-);

▪ використання сучасного обладнання та новітніх оптичних технологій передачі інформації дозволяє досягнути вищих швидкостей та коротшого часу відгуку, ніж при використанні, скажімо, мідних та телефонних кабелів;

▪ терміни підключення від 1-го дня;

▪ найнижчі тарифи у місті;

▪ поповнити особистий рахунок можна найзручнішим для вас способом, наприклад, у платіжних терміналах;

▪ при виникненні будь-яких проблем наш абонент може зателефонувати у службу технічної підтримки та отримати допомогу. При необхідності наш спеціаліст навіть може віддалено керувати комп'ютером клієнта (звичайно ж, лише після особистого прохання).

Крім «традиційних» послуг надання доступу до мережі Інтернет, ми також будуємо, розвиваємо та підтримуємо свою власну міську мережу. Ще рік тому особисто я носив фотографії друзям на «флешці». Тепер я передаю їх через мережу за лічені секунди.

Та я відволікся:-).

Багатьом читачам буде цікаво – а що ж ще? Нам кажуть, що «UAInet» – кращий, але чому? Все дуже просто. От ви граєте «Counter-Strike»? Я – так. І в мережі багато хто теж грає. Тому у нас є виділений сервер, де що-

вечора розгортаються просто нереальні баталії. І ще – ви обмінюєтесь файлами? Досі носите зовнішні накопичувачі та пишете диски? А я просто «качаю» та роздаю файли через мережу. Тисячі і тисячі файлів мультимедіа, програмного забезпечення та відео. І все це можна завантажити на швидкостях до 100 мегабіт/сек. Вражає?

І це – лише частинка картини, це – лише початок. Ми – команда професіоналів, яка на ринку комунікаційних послуг Ковеля працює менше року, проте наполегливо, щоб давати вам більше і більше.

– Як у вас тарифи?

– У нас розроблені тарифи для широкого кола користувачів, що дозволяє застосовувати індивідуальний підхід до кожного клієнта. Також ми тісно співпрацюємо з громадськими організаціями міста і створюємо пільгові умови для підключення та користування послугами для певних категорій населення. Ми завжди раді співпрацювати та готові розробити індивідуальні умови, тарифи тощо.

– Скажіть про перспективи розвитку вашої компанії?

– Ми прагнемо бачити у числі своїх клієнтів кожного жителя нашого та інших міст. Наше кредо – покращення якості і здешевлення вартості. Ми підтримуємо принцип: «Клієнт завжди правий!».

Розмовляла
Ната Птаха

ЇЙ ПОТРІБНЕ ЗЕЛЕНЕ СВІТЛО СЕМАФОРА, А ДОРОГУ ВОНА ЗНАХОДИТЬ САМА...

Кажуть, якщо помирає людина, хтось неодмінно повинен засмутитися, хтось повинен перейнятися цим. Ось уже 24 роки я певна, що смерть видатної волинянки, Наталії Ужвій, торкнула не одне серце. Ми з нею народилися в один день. От тільки я кількома десятками літ пізніше. Шкода, та це єдине, що поєднує мене із видатною співвітчизницею.

У Любомлі (на Волині) 22 серпня 1898, у селянській сім'ї народилася дівчинка, котра в той час навіть не підозрювала, що стане відомою актрисою театру і кіно. Дитячі роки Наталії Ужвій минули в селищі Брудно, поблизу Варшави, там вона отримала початкову освіту – спершу в залізничному, а потім у міському дворянському училищі. Через матеріальну

скруту була змушена перервати навчання. З того часу Наталя влаштовується працювати швачкою і продовжує здобувати знання самостійно. Наполегливо і старанно готується до іспитів і в 1914 році успішно складає їх на звання сільської вчительки.

Життя спрямовувало її в різні закутки свого можливого майбутнього, та здавалося, що дівчина підсвідомо знає, для чого її послали на Землю. Протягом свого життя в селищі вона вбирає в себе побут, звички, культуру і традиції села. Цей багатючий емоційний досвід житиме її протягом усього творчого життя.

Вперше переступила поріг професійного театру Наталія Ужвій після знайомства з І. Мар'яненком у 1912 році. Після цього дівчина потрапляє в допоміжний склад Київського українського драматичного театру імені Т. Г. Шевченка. А в 1926 році переходить до харківського театру «Березіль», що об'єднував навколо себе майбутній цвіт української сцени – Л. Курбаса, А. Бучму, М. Крушельницького, О. Сердюка, І. Мар'яненка та ін. Це був час пошуків і дерзань, змужніння, осмислення свого покликання.

З 1936 року актриса працює в Київському українському драматичному театрі ім. І. Франка. Звернення до класичного репертуару по-

ла відчути себе розгубленою або ж розслабленою, а тим більше байдужою.

Небагато знайдеш людей, здатних запалити маси, передати свою енергію зі сцени. Наталія Ужвій була однією із таких людей, котрі освітлюють найпотаємніші куточки людської душі, заставляючи озирнутись на самого себе, дивуватися, збагатитися духовно.

Актриса усвідомлювала своє покликання і свій талант. Та, незважаючи на дане їй природою, вона працювала і з усією вимогливістю і сер-

можуть вони збагнути, скільки фізичних і моральних сил коштує кожна роль! І яка то надзвичайна, хоч і радісна, доля акторська! Радісна, коли бачиш, що кінцевий результат часом виснажливої праці – твоя гра – дає людям естетичне задоволення, будить думку, зворушує серце, примушує замислитися над своїм і чужим життям, приносить хоча б крихітку щастя. Заради цього варто трудитися, хвилюватися, нервуватися, тремтіти за майбутню долю і своєї ролі, і вистави вцілому. Ось що хочеться відповісти тим, хто уявляє акторське життя суцільним святом, прогулянкою не без приємностей, як іронічно сказав великий письменник...» – писала вона.

Та вона не тільки писала й говорила. Вона чітко усвідомлювала й виконувала те, чому навчала інших. Працю Наталії Ужвій було відзначено рядом високих державних нагород, званнями народної артистки СРСР та Героя Соціалістичної Праці.

Є актори, котрим лише потрібен певний смисловий дороговказ, якийсь образний натяк. Ужвій протягом усього свого творчого життя належала саме до таких майстрів.

новому розкрило творче обдаровання Ужвій, збагатило й розширило його.

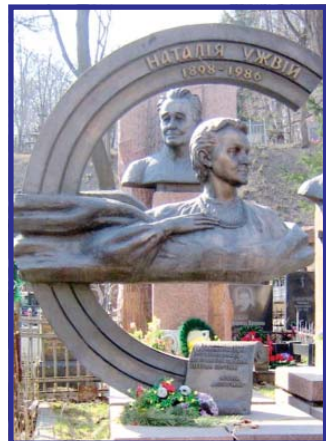
Далі і до кінця усього свого життя Наталія Ужвій не прощається з театром. Вона готує молодих акторів, передаючи їм увесь свій досвід та любов до сцени.

Колись розповідала їм, що «... образ може бути лише тоді щирим і переконливим, коли актор, творець його поріднився з ним, злився, «увібрав» його в себе і всіма своїми почуттями і поведінкою втілює в образ».

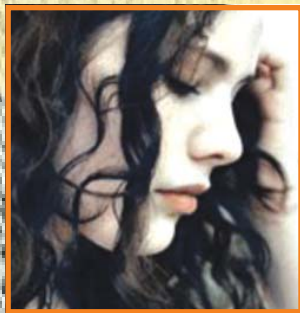
Поруч з великою актрисою виросло не одне покоління молодих митців, які з перших самостійних кроків відчували театр як живу, самостійно існуючу матерію. Сама актриса завжди наголошувала на тому, що ніколи не можна заспокоюватися на тому, що вже досягнуто. «Де настає спокій – там кінець творчості і мистецтву», – казала вона. І справді, через усе життя вона пронесла ці слова, постійно втілюючи їх у життя. Здавалося, що актриса не знала такого поняття як спокій, коли йшлося про роботу над роллю. Її палка вдача не дозволя-

йозністю ставилася до дарованих можливостей.

«Найбільш ображає мене, коли в листах знаходжу легковажні міркування про акторську професію. Декому здається, ніби тому, хто щовечора виходить на сцену, та ще причепурений, гарно одягнений, у красивій перуці, живе незвичним життям, виголошує високі слова, а після вистави ще нагороджується оплесками, – все легко дається, все приходить само собою. Ні! Ой, як помиляються наївні люди! Чи

Марія ПИСЬМЕННА

вирви з мене
протяги
скрипи
сніг біля ліхтарів
лабіринти і лабіринтики
кілометри
кілограми
кілобайти
міста
вірші
все
все

забери мій головний біль
зацілуй мене в чоло там
де пульсують звуки набату

я ні в чому не винна
але готова випасти з кожного
відчиненого вікна в цьому місті
у весну
у повітря
вниз

...спокій і тільки спокій...
у твоєму голосі гromи і блискавки
заспокойся милий
присядь закури випий зі мною
зробимо вигляд що я забула
що ти взагалі не куриш і вже не п'єш
зробимо вигляд що на вулиці завірюха
і ти залишишся у мене
обіцяю що загравати не буду а тобі дозволю

у твоєму голосі гromи і блискавки
заспокойся милий
присядемо поговоримо поплачемо разом
зробимо вигляд що я не знала
що ти від мене щось приховуєш
зробимо вигляд що це не я
причина твоєї не хвилиної агресії
обіцяю що буду слухати кивати мовчати

у твоєму голосі гromи і блискавки
заспокойся милий
моя не любов не причина скандалити
моя легковажність не причина розлучитися
ця весна не причина закохуватися

у твоєму голосі гromи і блискавки
заспокойся милий
там в аптечці валеріана
на столі коньяк і сигарети
у сусідній кімнаті я
anything else?

заспокойся милий
двері залишаю відчиненими

Слова

плутатися у словах без сумніву твоє
вони вмирають від дотиків холодних губ
не кидайся ними
розбиваючись об стіни не розуміння
вони сипляться уламками під ноги
адже тобі тяжко жаліти мене босу в кров
свято вірячи в те що вони оживають
на моїх губах просиш цілувати
коли говориш
адже деколи і слова золото
адже деколи і мовчання пекло

ставлю коми і крапки
ми розписані на розділі
і хтось дуже високо
ще не придумав фінал
все в наших руках
все в наших словах

добери мені синонім

КОЛИСЬ

Колись нас тихо зрадить власна пам'ять.
Колись нас тихо зрадить власна гордість.
За те, що ми любили і боролись,
За те, що нас, як Жанну Д'арк, не сплять.

Колись нас тихо зрадять власні очі.
Колись нас тихо зрадить власне серце.
І я не попрошу тебе – не сердься,
Якщо я раптом зникну серед ночі

Колись нас тихо зрадять власні боги.
Колись нас тихо зрадить власний рай.
Я більше не скажу тобі «прощай»,
Я вже не перейду тобі дорогу.

Колись нас тихо зрадять власні драми.
Колись нас тихо зрадить власне щастя.
Якщо нам із небес не вдасться впасти,
Нас вранці нишком знайдуть вже не нами.

подзвони мені, і я розповім – як люблю і кого.
чому я така, а не інакша.
мені нестерпно хочеться з тобою зустрітись
у різних куточках землі одночасно.

цікаво, чим зараз пахнуть твої губи?
я б цілувала їх судомно, боячись втратити.
доріжками годинникової стрілки
вгору від руки до твоєї шиї,
саме там, де наздоганяли мене сни.

я вже й забула, як воно – тонути в ніжності і очах.
розгубила всі свої казки.
почала погано спати ночами.
а ти
просто переверни годинник пісочний.
і напиши мені
направо наліво або надаремне.

пара(?)нормальне

я пахну медом і очі кольору моря
хочуть випити мене до дна
ніжні пальчики вже не латають надії
що тріщать по швах
жити в такт не так вже важко
якщо такти відлічуєш сам

я ховаю губи аби ніхто
не помітив захололої на них ніжності
застигле в очах чекання страшніше
за застигли сльози
але якщо вірити то біль і справді
стає солодким
а я без солодоців зовсім схожа на осінь
пахну сумішшю кислотних дощів
і вогкістю старих фотографій

але мрію все ж таки
аби красивий голос з телеекранів
розповів історію мого життя

**Передчасно пішов з життя
друг нашого видання
Віталій КІВАЧУК.
Світла йому пам'ять.**

Наші друзі

**Ми щиро дякуємо
Вам за підтримку :)))**

Галина Жилка
– підприємець,
директор магазину
«Оксамит», голова
батьківської
громадськості міста.

Віктор Козак
– директор ТЗОВ
«Дея», член ради
регіону міжнародних
перевізників
Волинської та
Рівненської
областей, депутат
районної ради.

Роман Ляшук
– приватний
підприємець,
депутат міської ради,
сфера діяльності:
виготовлення та
продаж меблів,
дверей; рекламні
послуги.

Андрій Откаленко
– голова МГО «За
життя», директор
фірми «UAlnet»,
радник ковельського
міського голови

**Усіх молодих, креативних,
небайдужих
Волинський молодіжний
журнал «Птаха»**

запрошує до співпраці!!!

Якщо Ти відчуваєш у собі спроможність
не просто спостерігати за всім, що відбуває-
ється навколо Тебе, чи з Твоєю участю, а й
можеш викласти усе це у журналістський
матеріал, якщо у Твоєму серці та у Твоїх
думках панує творчий неспокій, приєднуй-
ся до команди видання «Птаха»!!!

НАША АДРЕСА: м. Ковель,
вул. Театральна, 11, к. 17
www.ptaxa.com.ua
e-mail: info@ptaxa.com.ua
8 (068) 2338513 – Нама

ПТАХА

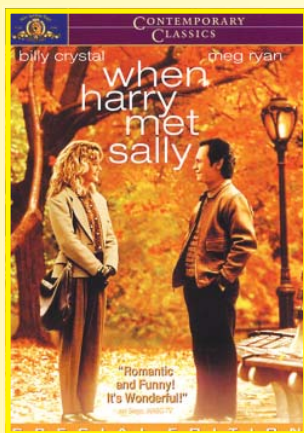
Кіно в останньому ряду

Фільми до Дня закоханих

У романтичну атмосферу кожен поринає по-своєму. Поза всяким сумнівом, знайдуться і такі, що робитимуть це у День закоханих за допомогою кіно. Саме тому і пропонуємо перелік фільмів про кохання... Вибрати є з чого. Отож...

1. Для любителів романтичних комедій:

«Коли Гаррі зустрів Саллі»
«When Harry Met Sally...»

Чи можуть чоловік і жінка дружити по-справжньому? Чи така дружба неминуче рано чи пізно закінчується тіснішими стосунками? Класика мелодрами, класика взаємин, милий, розумний і життєвий фільм...

І байдуже, що минуло багато років із моменту екранізації — стосунки між людьми не змінюються, хоч би як нам не хотілося думати інакше.

2. Для любителів позитиву:

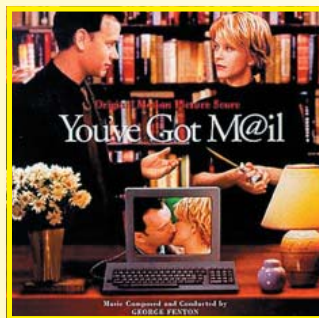
«Більше ніж любов»
«A Lot Like Love»

Коли Гаррі зустрів Саллі, світ побачила одна з кращих романтичних комедій. Часи змінюються, і у стрічці «Більше ніж

любов» настала пора для зустрічі нових жертв Амура. Олівер та Емілі вперше знайомляться в літаку, а далі розходяться кожне своєю дорогою, випадково зустрічаючись раз на кілька років... А от чим усе закінчиться — дивіться самі. Як не дивно, залишаючись типово «полковником» фільмом, «Більше ніж любов» є шаленим антидепресантом і надовго заряджає позитивними емоціями. І хто би що не казав, а героям фільму багато хто заздрить.

3. Для любителів віртуальних знайомств:

«Вам лист»
«You've Got Mail»

Прийємна стрічка на тему кохання й інформаційних технологій. Нерідко буває, що через електронну пошту чи sms-повідомлення можна знайти спільну мову

з людиною, якої ти жодного разу не бачив, із якою мало спілкуєшся або ж із тим, кого ненавидиш. Із тим, з ким можна поговорити, втомившись від реальних людей. Фільм особливо рекомендується до перегляду любителям усього романтичного, зворушливого, щирого та світлого.

4. Для тих, у кого не склалось...

«500 днів літа»
«500 Days of Summer»

«500 днів літа» — безтурботне вивчення кохання, яке залишило, зі строго чоловічої точки зору. Фільм показує історію стосунків між дівчиною, яка не вірить у кохання, і хлопця — безнадійного романтика, який закохується в неї. Ви не зрозумієте головної героїні та причин її вчинків, але зможете дізнатися про хлопця більше, ніж очікуєте.

Гарно, незвично і близько. Адже майже в усіх було щось схоже. Мабуть, кожен із нас побував на місці як героя, так і героїні. Іноді нам роблять боляче, і ми заподіюємо біль тим, хто любить нас. У «500 днів літа» показано істину стосунків, нехай і не таку, як багатьом хотілось би.

5. Для меломанів:

«Крізь Усесвіт»
«Across the Universe»

Неви- гадлива і зворушлива історія кохання американки й англійця в часи

студентських бунтів, розіграна під музику «The Beatles». Досить простий сюжет і посередня гра акторів у цьому фільмі компенсується неперевершеною атмосферністю та чудовою музикою. Всі закохуються, танцюють, співають, виступають проти війни у В'єтнамі й малюють полуніцями на стінах. А у фіналі з нью-йоркських дахів звучить хорове «All You Need is Love» — хіба ж це не те, що потрібно 14 лютого!

6. Для любителів короткого метру:

«Париж, я люблю тебе»
«Paris, je t'aime»

Головні режисери планети зняли двадцять зізнань у коханні Місту закоханих. Всі епізоди присвячені любові. Усі частини тривають хвилин по п'ять, і, у принципі, вимкнути «Париж» можна в будь-який момент. Хоча вам цього, швидше за все, не захочеться.

+
«Нью-Йорк, я люблю тебе»
«New York, I Love You»

Слідом за Парижем, фоном для нових короткометражних фільмів, пов'язаних однією вічною темою, вибрали не менш відоме місто — Нью-Йорк. 12 п'ятихвилинних фільмів про любов зняла плеяда видатних режисерів і акторок світового кінематографа.

7. Для любителів казок для дорослих:

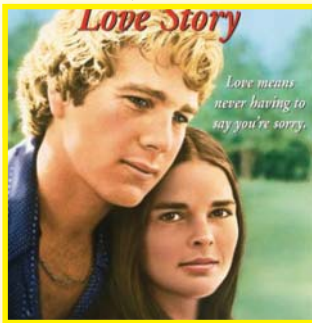
«Місто ангелів»
«City of Angels»

Ця історія про те, що любов — це те, заради чого можна пожертвувати всім і не пошкодувати ніколи, ні на секунду. Відмовитися від краси та спокою... Заради чого? Заради кохання до земної жінки, заради запахів і дотиків, заради болю та смерті. І виявляється, що той, хто здатен на це, і стає по-справжньому вільним...

8. Для любителів класики:

«Історія кохання»
«Love Story»

Студент престижного коледжу з дуже багатісімії покохав студентку з досить скромною сім'ю, вони одружилися, пережили і неприємні моменти, і щасливі, але раптом молода дружина смертельно занедужує... Простий і щирий фільм за книгою Еріха Сігала користувався величезним касовим успіхом у всьому світі.

9. Для любителів спогадів:

«Вічне сяйво чистого розуму»
«Eternal Sunshine of the Spotless Mind»

Нарешті винайдена машина, яка дозволяє позбутися від будь-яких спогадів. Джоель і Клементина вирішують викинути одне одного з голови. Але в пам'яті Джоеля все ще живі найніжніші моменти їхніх почуттів. Чим менше він пам'ятає, тим більше любить.

Фінальна фраза у фільмі є і мораллю не лише всієї стрічки, але й нашого життя: «Нехай усе станеться», навіть якщо любов виявиться нещасливою, все одно емоції, переживання, спогади повинні лишитися в пам'яті.

10. Для тих, хто любить неоднозначність:

«Ванільне небо»
«Vanilla Sky»
«Ванільне небо» зачіпає цікаву та суперечливу тему — мрія як витвір нашої уяви, або ж мрія як клітка нашої уяви. Стрічку су-

проводжує чудовий плей-лист із Полом МакКартні, Radiohead, R.E.M. та ін. Цей фільм нагадує про приналежність даного нам життя, у якому потрібно цінувати кожну прожиту секунду.

30 № 12, 2009

«СКРЯБІН» «МОЯ ЕВОЛЮЦІЯ» – в альбомі 100% серйозних пісень від серйозних музикантів. Реліз у двох варіантах – звичайному, на якому тільки 11 пісень, і люксовому бокс-сеті, куди, крім диску «Моя Еволюція», увійшов альбом «New Romantic», панківський альбом, збірка реміксів, DVD з концертним відео і великий буклет з фотографіями. Таке розширене видання зумовлене тим, що початково диск мав з'явитися під назвою «Скрябін 20» і бути приуроченим до 20-ліття групи.

ПОПАП І НАСТЯ «НЕ ЛЮБИ МНЕ МОЗГИ» – це другий їх спільний диск. Альбом включає CD+DVD, а також буклет з текстами пісень і незвичайними фото дуету зірок!

«ВИНТАЖ» «SEX» – другий студійний альбом гурту, випущений у 2009 році. Також є колекційне видання з додатковим диском DVD-ViDeo, який містить відео-кліпи до деяких з пісень.

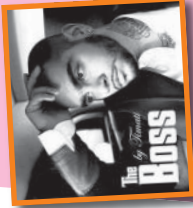
ARMIN VAN BUUREN «UNIVERSAL RELIGION 4» – 3-поміж царства трансу, в арсеналі кращого ді-джея світу є також серія «Universal Religion», розпочата у 2004-му і записана на 2 роки у зв'язку з виходом альбому і участю у світовому турне. Кожна частина – це живий запис унікальних виступів у літній резиденції Armada Music клубу Amnesia. «Universal Religion 4» багата на приємні музичні сюрпризи. Кожен прихильник транс-музики знайде на диску нові треки і ремікси від самого Armin van Buurena і трансових зірок: Roger Shah, Signum, BT, Nic Chagall, Dakota, Cerf, mitska&laren та інших.

TIMATI «THE BOSS» – в альбомі представлені роботи з такими знаменитостями: Snoop dog, Баста Раймс, Mario Winans, Екзбіт, а також композиції, які уже встигли «торувати» усі радіостанції і клуби («Одноклассница», «Groove on»).

LEONID RUDENKO – «АЛЬБОМ» – його називають «нашим третім проривом на Захід, після ППК і Тату», а сам він спокійно робить те, до чого лежить душа, інтереси і талант: Сингл ді-джея і продюсера Леоніда Руденка «Everybody», випущений Ministry of Sound UK стартував з 24-го місця в офіційному чарті Top 40 Великобританії, а також з 8-го місця в Dance Top 40 UK.

EROS RAMAZZOTTI «ALLE RADICI» – цілком новий альбом артиста, перший новий запис за чотири роки. За 25 років у поп-музиці Ерос Рамазотті продав більше сорока мільйонів альбомів.

MAKSİM «ОДИНОЧКА» – третій студійний альбом Maksim. В альбом увійшли нові пісні. Деякі з яких уже знайомі слухачеві – «Птиця», «Дорога», «На радіоволнах», «Одиночка» та інші. Крім CD, до боксу вкладений DVD, який містить фільм про Maksim і зйомки в США відеокліпу «На радіоволнах», а також однойменний кліп. До альбому доданий буклет на 20 сторінок з ілюстраціями і текстами пісень.

ПТАХА

Кінозал «Трем'єра» грудні ім. Франка

представляє

12 – 14 ЛЮТОГО

Із Франції з любов'ю
Ексклюзивна програма кращих
французьких короткометражок
до Дня Святого Валентина.

12 – 21 лютого

ШЕРЛОК ХОЛМС
5 – 14 лютого

Підготували: магазин «ДоМажор» (м. Ковель) і редакція журналу «Птаха»

«ОРКЕСТР ЧЕ» – «ПЕРЕДЧУТТЯ НУЛЬОВОГО РОКУ»

Це – подорож в Неверленд, місця якого немає і не буде ні на одній карті. Місця, де музика Вівальді – це такий же живий і діючий персонаж, як Пітер Пен або Бен Ладен, де Том Йорк зустрічається з Моррісон, а Харон – з Ноем.

11 пісень перетікають одна в одну, переплітаються, наче птахами і літаками освітлені вулиці індустріального міста, створюють складну систему артерій і вен, по яких тече електрика. І ліве око, як оптичний прилад, що стискає простір зовнішнього і розширює простір внутрішнього світу.

З часів останнього альбому «Оркестру Че» «Ейфорія скінчилась. Happy end» пройшло більше двох років. За цей час група повністю змінила акустичний саунд на потужне звучання з повною ритм-секцією, зберігши при цьому свою неповторну камерність чи навіть – таємницю. Все стало контрастнішим: світле поєднання альта і кларнета відтіняється глибокими басами, і прозорість аранжувань підсилює цей ефект. Відчуття легкості поєднується з почуттям нескінченного смутку, а лірика, як і раніше, сповнена абсурдними образами.

У Львові «Оркестр Че» презентуватиме альбом 20 лютого у рок-клубі «Старушка».

Засновник: ПП Санчинська Н. М. Адреса редакції: 45000, м. Ковель, вул. Театральна 11, 2 поверх, к. 17.
e-mail: info@ptaxa.com.ua
www.ptaxa.com.ua

Свідчення про реєстрацію: ВЛ № 330-64 ПР від 25. 09. 2008. Виходить з грудня 2007. Виходить 1 раз у місяць. Ціна до- говірна. Наклад 1500 прим.

№ 12, 2009 31

МУЗИЧНІ НОВИНИ

«ДЖИГУРА» У РАТНО

14 лютого луцький гурт «Джигура» відвідає батьківщину фронтмена Йогана – північно-волинське містечко Ратно і потішить його земляків новинками від гурту.

Доречі, у січні був відзнятий перший відео-ролик гурту на пісню «Не забувай». Режисер і оператор Тарас Гендис. Відео було відзняте за один день (ніхто не вірить, а дарма!) завдяки творчому підходу та операторському досвіду Тараса, при відсутності дорогого обладнання і т. д. Тарас зумів придумати і відзняти сюжетне відео. Головну роль в кліпі зіграла талановита акторка Волинського облмуздрамтеатру Людмила Савош. За вдалі зйомки гурт дякує дирекції нічного клубу «Метро» за надання приміщення, а також Боголюбській селищній раді за сніг і поле та місту Луцьк за чисті вулиці.

«ОКЕАН ЕЛЬЗИ» – «DOLCE VITA»

На початку березня 2010 року український гурт «Океан Ельзи» представить у Києві новий студійний альбом під назвою «Dolce Vita». На підтримку альбому відбудеться великий «Dolce Vita тур», який охопить більше 70-ти міст України, Росії, Європи і США.

Верстка та підготовка до друку:

Володимир Камінський (ПВД «Геврдиня», м. Луцьк, пр-т Грушевського, 1)

На титульний сторінці на фото: фронтмен гурту «С.КА.Й.» Олег Собчук (<http://www.fgm-tv.ru>). Редакція зберігає за собою право літературного редагування, скорочення прийнятих до публікації статей і не завжди поділяє позицію авторів. За достовірність опублікованих матеріалів відповідає автор (рекламодавець).

№ 1-2 (23), 2010

(січень-лютий)

Головний редактор:

Ольга Ляшок

МОЛОДІЖНИЙ ЖУРНАЛ

ПТАХА

НА ДЕНЬ СВЯТОГО ВАЛЕНТИНА У ЛЬВОВІ ВІДБУДЕТЬСЯ ГРАНДІОЗНИЙ ФЕСТИВАЛЬ «ROCK IN LOVE»

Запрошуються всі шанувальники підривної музики на тематичний фестиваль – «ROCK in LOVE», який відбудеться 14 лютого в ПМ «Романтик».

Спеціально привезене світло і 20 кіловат звуку зобов'язані зробити захід максимально якісним і незабутнім для вас.

На фестивалі даруватимуть любов і шалений драйв такі гурти: «Карна» (Івано-Франківськ), «Пан Пупец» (Івано-Франківськ), «A-Dote» (Київ), «Keto» (Луцьк), «Шелест Запахів» (Київ), «Простір Варіантів» (Вінниця), «Злам» (Київ), «Мій Батько П'є» (Рівне), «Jim Jams» (Суми), «Рольова Модель» (Київ), «Slap» (Луцьк-Київ), «Begining of the Past» (Львів), «SorrowCryAfterRain» (Луганськ), «Face Of Violence» (Донецьк), «Ways Of Dependence» (Львів).

НА ДЕНЬ ВАЛЕНТИНА ГРУПА «ЗОРЯНА» ДАСТЬ СОЛЬНИЙ КОНЦЕРТ У ЛЬВОВІ!

14 лютого, у День всіх закоханих, у Львові, о 17:00 в кінотеатрі ім. О. Довженка відбудеться найдрайвовіший концерт від групи «Зоряна». Сюрпризи, конкурси, твоє фото під час концерту на екрані, море позитиву та якісної поп-рокової музики – це мінімум, що на тебе чекає цього вечора!

Програма «валентинівського» концерту обіцяє бути насиченою та цікавою. Солостка групи «Зоряна» не лише заспіває свої найхітовіші пісні, але й вийде на сцену як ведуча разом з Юрою Ясінським. Крім того, у групі «Зоряна» відбулося поповнення! І на День Валентина вперше на сцені з'явиться Dj Sunny boy, який додасть нового звучання вже відомим трекам «Включаю Play», «Кіно», «Мода на любов», «Серце», «Тікай». Та це ще не все! Також відбудеться прем'єра нової пісні «Квітка», яка стане емоційним подарунком всім, хто кохає.

На концерті будуть також виступати друзі групи «Зоряна»: Ксенія Ліардо&Stimul, гумористичний проєкт-студія «Магарич», група «Кожному своє», Майя, Зеновій Гучок та хлопець, який цього року побував на конкурсі «Нова хвиля» у Юрмалі, а хто саме – дізнаєшся під час концерту! А ще тебе не залишить байдужим виступ поета Юри Синенького, який не просто прочитає свої вірші, а подарує тобі справжнє шоу!

Журнали можна придбати у таких торгових точках: у Ковелі:

- магазин «АВС» (привокзальна площа);
- торгова точка біля кафе «Казка» (бул. Лесі Українки);
- торгова точка при вході у залізничний вокзал;
- точки продажу преси в супермаркетах «Салют» (вул. Володимирська), «Наш Край» (вул. Брестська), «Вопак» (вул. Незалежності);
- магазини «доМАЖОР» (вул. Сагайдачного, 6в і на Брестському ринку біля ЗОШ № 7);
- кінозал «Прем'єра» (вул. Незалежності, 100);

• піццерія «Classic» (вул. Сагайдачного, 6в);

- точка продажу преси в універмазі;
- магазин фотосувенірів (бул. Лесі Українки, 42б, навпроти паровоза);

у Луцьку:

- магазин «Вінок волошковий» (Театральний майдан);
- торгова точка біля Будинку Офіцерів (вул. Винниченка);
- торгова точка в корпусі філологічного факультету ВУН (вул. Винниченка, 30);
- книгарня «Руніка» (Палац учнівської молоді, вул. Шопена, 18);
- книгарня «Руніка» (головний корпус ВУН, пр-т Волі, 13, 2-й поверх).

